

«Μη βιάζεσθε να μετανοήσετε. Αφήστε αυτό το έργο στά γεράματά σας!» Δαιμονική προτροπή

Οσίου Γέροντος Αρσενίου Μπόκα Ρουμάνου

Πνευματικού, 1910-1989

Αφ' ότου χειροτονήθηκε ιερέυς και έλαβε και την ευλογία να εξομολογεί συχνά στην εξομολόγηση έλεγε στους ανθρώπους που ήρχοντο τα ανεξομολόγητα αμαρ-τήματά τους (τα οποία αυτοί τα έκρυβαν ή τα ξεχνού-σαν) και μόνο σε μερικούς έδινε την ευλογία να κοινωνήσουν των Αχράντων Μυστηρίων. Είχε το χάρισμα α-πό τον Θεό ο π. Αρσένιος και έβλεπε την εσωτερική κατάσταση των ανθρώπων κι αυτά που είχαν κάνει στην ζωή τους και αυτά που θα τους συμβούν.

Βλέποντας όμως ο Πατήρ ότι πολλοί απ' αυτούς, που εξωμολογούντο, δεν άλλαζαν τον τρόπο της ζωής τους, αλλά συνέχιζαν με τις κακές επιθυμίες τους και τα αμαρτήματά τους και γνωρίζοντας ότι θα είναι εγγυητής για την σωτη-ρία των ψυχών τους στην Μέλλουσα Κρίση, παρεκάλεσε τον Θεό να του αποκάλυψη για ποια αιτία οι άνθρωποι δεν αφήνουν τις αμαρτίες τους.

Και μία ημέρα, καθήμενος σ' ένα κάθισμα στον κήπο του μοναστηριού και κυτάζοντας προς το βουνό, βλέπει ό-τι εμφανίσθηκε στην κορυφή του βουνού ένα μεγάλο σύννε-φο, μαύρο και σκοτεινό και μέσα σ' αυτό ακουγόταν φασα-ρία και πολύς θόρυβος.

Αντικρύζοντας με περισσότερη προσοχή, παρατήρησε ότι ξαφνικά το σύννεφο χωρίσθηκε σε δύο μέρη και στο μέσον του σύννεφου, φάνηκε η κορυ-φή του βουνού, όπου υπήρχε βασιλικός θρόνος περικυκλω-μένος από φωτιά και ο σατανάς

να κάθεται εκεί έχοντας γύρω του πολλούς δαίμονες.

Άκουσε τότε ο π. Αρσένιος τον Εωσφόρο να λέγει στους δαίμονες:

-Ποιος από εσάς είναι επιτήδειος να εύρη ένα πονηρό λογισμό, τον οποίον να ψιθυρίσουμε στον νου των ανθρώπων για να τους ελκύσουμε προς το μέρος μας κι έτσι να κερδίσουμε πολλές ψυχές, να κάνουμε μία βασιλεία μεγαλύτερη από εκείνη του Θεού, διότι ολίγος καιρός ακόμη μας έμεινε.

Τότε εμφανίζεται ένας διάβολος. Προσκύνησε τον αρχηγό του μέχρι του εδάφους και του είπε:

-Έξοχε του σκότους αρχηγέ, ευρήκα κατάλληλο να ψιθυρίσω στους ανθρώπους τον λογισμό ότι δεν υπάρχει Θεός.

Τότε ο αρχισατανάς του είπε: Δεν είναι πολύ καλή αυτή η πονηριά σου, διότι μπορούμε να κερδίσουμε περισσότερους με άλλο τρόπο. Ας έλθει κάποιος άλλος.

Ήλθε ο δεύτερος και του είπε:

-Έξοχε του σκότους αρχηγέ, εγώ προτείνω, να τους αφήσουμε να πιστεύουν στον Θεό, αλλά να τους ψιθυρίσουμε ότι δεν υπάρχει, ούτε παράδεισος ούτε κόλασις και ότι η ζωή αυτή υπάρχει μόνο μέχρι του τάφου.

Ο αρχισατανάς, μετά από αρκετή περίσκεψη του είπε:

Ούτε μ' αυτή την πονηρή σκέψη θα ημπορέσουμε να κερδίσουμε πάρα πολλούς, διότι ο Χριστός, όταν ανυψώθη-κε στους ουραμούς, είπε στους μαθητές Του: «Εν

τη οικία του Πατρός μου μοναί πολλάί εισι... και εάν πορευθώ και ε-τοιμάσω υμίν τόπον, πάλιν έρχομαι και παραλήψομαι υμάς προς εμαυτόν...» (Ιωάν. 14, 2-3). Ακόμη είναι αρκετά φυτευμένη αυτή η πίστις στο νου των ανθρώπων ότι υπάρχει Θεός και Αυτός θα τους ανταμείψει κατά τα έργα τους. Λοιπόν, ας έλθη άλλος.

Έρχεται ο τρίτος και λέγει, αφού πρώτα τον προσκύνησε μέχρι του εδάφους:

-Έξοχε του σκότους αρχηγέ, εγώ προτείνω καλλίτε-ρα να επαινούμε τους ανθρώπους για την πίστη τους στον Θεό, στην ύπαρξη του παραδείσου και της κολάσεως, στην τελική Κρίση, αλλά ταυτόχρονα, χωρίς διακοπές να τους ψιθυρίζουμε: «Μη βιάζεσθε να μετανοήσετε. Άφετε αυτό τό έργο στά γεράματά σας, διότι ο θάνατος θ' αργήσει. Τώρα να χαιρέσετε τις απολαύσεις της ζωής, να ικανοποιήτε όλες τις σαρκικές σας επιθυμίες, διότι έχετε αρ-κετό χρόνο μπροστά σας»! Και κάνοντας εμείς τα δελεα-στικά μαγικά μας έργα, δεν θα καταλαβαίνουν αυτοί πότε περνάει ο καιρός και έρχεται το τέλος τους. Ο θάνατος θα έρχεται ξαφνικά και θα τους ευρίσκει απροετοίμα-στους και τότε αυτοί θα είναι για πάντα ιδικοί μας.

Τότε ο αρχισατανάς εκούνησε το κεφάλι του ικανοποιητικά. Εγρύλισε από μία διαβολική χαρά και με μία βια-στική λαχτάρα τους είπε:

-Πηγαίνετε και κάνετε, όπως ακούσατε από τον συνά-δελφο σας!

Έτσι, μόνο τυπικά και για τα μάτια του κόσμου εκπλη-ρώνουν οι άνθρωποι τα χριστιανικά τους καθήκοντα, εφ' ό-σον σε κάθε στιγμή οι πονηροί δαίμονες τους ψιθυρίζουν δελεαστικά για τις απολαύσεις αυτού του κόσμου και οι άν-θρωποι υπακούουν.

Δεν αλλάζουν την τακτική τους και συ-νεχίζουν να ικανοποιούν τις επιθυμίες τους και τις αμαρ-τίες τους, περιφρονώντας τις πατρικές συμβουλές και την αληθινή μετάνοια, έστω και στα γράματά τους....

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr